

מ"ת (חיפה) 67922-11-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (חיפה) 67922-11-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 67922-11-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[08.12.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

זוהי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

1. בקליפת אגוז, כתב האישום מייחס למשיב תקיפת המתלוננת - זוגתו ואם בתו (בת 4) - ואיומים עליה. נטען, כי על רקע ויכוח בנושא העברת סכום כסף מחשבון המתלוננת לחשבון המשיב, איים המשיב על המתלוננת כי יעזוב את הארץ עם הבת לקנדה. בהמשך, לאחר שהמתלוננת סירבה להעביר לו את הכסף, המשיב התיישב ליד המתלוננת ששכבה אותה עת על המיטה לצד הבת, חטף מידיה את הטלפון הנייד שלה, משך מתחת לראשה של המתלוננת כרית, הניח אותה על פניה והחל לחנוק אותה. המתלוננת נאבקה במשיב וצעקה שיפסיק, אז הוריד המשיב את הכרית מפניה. לאחר שהמתלוננת שוב סירבה להעביר לו את הכסף, המשיב איים שימשיך לחנוק אותה והיכה אותה בשתי מכות אגרוף לירך שלה. בהמשך שוב הניח כרית על פניה והמשיך לחנוק אותה עד שהמתלוננת צעקה דרך הכרית שתיתן לו את כל כספה. רק לאחר מכן שחרר המשיב את המתלוננת והשיב לה את הטלפון הנייד שלה. למתלוננת נגרם אודם באזור הצוואר והחזה.

2. לטענת המבקשת, בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום הכוללת הודעות המתלוננת, תמונת החבלה והודייתו של המשיב בתקיפת המתלוננת. עוד נטען, כי למרות שלמשיב אין עבר פלילי, מעשיו מלמדים על מסוכנות רבה. זאת ועוד, מחומר החקירה עולה כי המשיב מתעלל במתלוננת התעללות כלכלית, נפשית, מילולית ופיזית. עסקין בעבירות אלימות במשפחה, ולפיכך מתקיימת עילה סטטוטורית למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

3. לשיטת הסניגור, קיים כרסום בחומר הראיות, בפרט ביחס להוכחת החבלה שנגרמה למתלוננת. כמו כן, לשיטתו עוצמת עילת המעצר מוחלשת, ובנסיבות אלה ראוי להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית חבריו בנתניה. שני המפקחים המוצעים נחקרו לפניי.

4. לאחר שנטלתי את תיק החקירה ועיינתי בו, סבורני כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה תקינה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

5. כידוע, "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27).

6. המקרה שלפניי אינו נופל בגדר החריגים בהם קיים כרסום בראיות. גרסת המתלוננת לאירוע מפורטת ועקבית, ולא מצאתי שיש בטיעוני הסניגור כדי ללמד על פגמים משמעותיים שנפלו בה. כפי שהעיר כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 27825-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד." הדברים נכונים גם בענייננו, וטענותיו של הסניגור בביורר אינן שוללות את גרסת המבקשת בשלב הדיוני הנוכחי.

7. באשר לטענת הסניגור לפיה למתלוננת לא נגרמה חבלה של ממש במהלך האירוע, מצפייה בתמונה שבתיק החקירה ניתן להבחין באדמומיות על גופה של המתלוננת, ובהתחשב בגודל הכרית עליה הצביעה (תמונת הכרית צורפה לתיק החקירה), איני יכול לשלול כי אכן מדובר בתוצאה של חניקה באמצעות אותה כרית. זאת ועוד, לשיטתי מדובר בסוגיה משנית שאין בה כדי להשפיע באופן מהותי על ההכרעה בבקשה, כפי שאפרט מיד.

8. הסניגור לא חלק על קיומה של עילת מעצר, אלא טען לעוצמתה. אכן, מעיון באמרותיה של המתלוננת עולה כי בעבר המשיב לא תקף אותה פיזית, וכשהיא תיארה "התעללות כלכלית", כוונתה הייתה בראש ובראשונה לכך שהמשיב נהג להגביל אותה בהוצאות בצורה קיצונית, להתווכח איתה על רקע זה ולקלל אותה, הכל בתדירות גבוהה. אלא שלשיטתי האירוע נשוא כתב האישום מלמד בפני עצמו על מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת, שעוצמתה בלתי מבוטלת. עסקינן באירוע חמור, פתאומי ובלתי צפוי מבחינת המתלוננת. אופי האלימות שהופעלה מלמד על מסוכנות רבה. המשיב חנק את המתלוננת ולא הפסיק את מעשיו עד שהמתלוננת הבטיחה כי תעביר לו את כל חסכוניה. מתיאורי המתלוננת עולה כי לא היה מדובר בחניקה "קלה", אלא המשיב, שגובהו 1.87 מ' ומשקלו מעל 100 ק"ג, הפעיל את כל משקל גופו במהלך מעשי החניקה. כמו כן, המשיב דאג ליטול מהמתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה ולא נרתע מלתקוף אותה בעוד בתם בת ה-4 של בני הזוג ישנה על המיטה. נתונים אלה מגבירים את מסוכנותו. הגם שלמשיב אין עבר פלילי, התנהגותו מלמדת על אובססיות רבה ויחס רכושני ושתלטני כלפי המתלוננת. על כך אני לומד, בין השאר, גם מהעובדה (אותה המשיב מאשר) שקרע את דרכונה הרוסי של הבת כדי למנוע מהמתלוננת אפשרות לקחת את הילדה לרוסיה.

בהקשר אחרון זה איני יכול להתעלם אף מכך שלמשיב ולבת אזרחות קנדית, הורי המשיב מתגוררים בחו"ל והמשיב אף רכש לאחרונה נכס נדל"ן בקנדה. תוכן האיום נשוא כתב האישום מדבר בעד עצמו. זאת ועוד, גם באירוע קודם בו הוזמנה משטרה לדירת בני הזוג (מיום 27/7/24) המתלוננת טענה שהמשיב השמיע איום זהה. במילים אחרות, מתקיים יסוד סביר לחשש כי באם ישוחרר, עלול המשיב לממש את איומיו ולצאת את הארץ ביחד עם הבת. גם העובדה שהמתלוננת הביעה עניין להתפנות למקלט לנשים מוכות מלמדת על פחדה הרב מפני המשיב ומעידה על מסוכנותו.

9. התרשמתי מהחלופה שהוצעה באופן בלתי אמצעי. מדובר בשני מפקחים נורמטיביים שמגויסים לסייע למשיב ופנויים למלאכת הפיקוח עליו. החלופה יחסית מרוחקת ממקום מגורי המתלוננת. עם זאת, התרשמתי כי היכרותם עם המשיב עצמו (להבדיל מהוריו) אינה מעמיקה. השניים מאמינים בחפותו, והדבר לא שולל אותם מלשמש כמפקחים. עם זאת, איני בטוח כי השניים יוכלו לזהות מצבי סיכון, להציב למשיב גבולות ולמנוע הפרת תנאים.

10. צודק הסניגור המלומד בטענתו העקרונית כי העובדה שעסקין בעבירות אלימות במשפחה אינה מחייבת קבלת תסקיר מעצר לפני בחינת חלופה. אלא שלאחר ששקלתי את העניין, סבורני כי אין מנוס מקבלת תסקיר בעניינו של המשיב. הגם שאין לחובתו עבר פלילי, איני סבור כי יש בידי נתונים מספיקים כדי לאמוד את מידת הסיכון הנשקף ממוס למתלוננת ולהפרת תנאי שחרור באופן כללי (לרבות הימלטות לחו"ל). עוצמת ההתפרצות הפתאומית המתוארת בכתב האישום לצד נטילת הטלפון הנייד מהמתלוננת עובר למעשים המעידה על מידה של תכנון, מחייבים זהירות מיוחדת. כאמור, מהחומר עולה כי המשיב רואה את עתידו בקנדה ואיני יכול לשלול את הסיכון שינסה להימלט מהארץ, עם או בלי הבת. זאת ועוד, הסכסוך הכלכלי עם המתלוננת שהיווה רקע לאירוע עודנו קיים (גם לגרסת המשיב עצמו) והסכנה שכל השקעתו תרד לטמיון, עליה עמד בחקירותיו, עשויה לדרבן את המשיב להפר את תנאי השחרור. שיקולים אלה, שעל משקלם איני יכול לעמוד, מקשים ליתן במשיב את האמון הבסיסי הנחוץ לשחרור לכל חלופת מעצר.

11. בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (כב' השופט י' עמית, החלטה מיום 15/1/15) נקבע כי "[ב]מקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שבית המשפט מתקשה לעמוד על קנקנה של החלופה הקונקרטית - יש להזמין תסקיר שירות מבחן. המדובר במקרים הנופלים לשני השלבים, על פי תורת הדו-שלביות עליה עמדנו לעיל. יש שבית המשפט מתקשה להחליט אם נוכח נסיבות המעשה והעושה ניתן בכלל להסתפק בחלופת מעצר, או שבית המשפט סבור כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר אך מתקשה להעריך את החלופה הקונקרטית המוצעת. מקרי ביניים אלה, הם המקרים בהם, לטעמי, ראוי להפעיל את שירות המבחן." סבורני כי עסקין במקרה ביניים מהסוג המתואר, וכי אין מנוס מהזמנת תסקיר מעצר בטרם הכרעה בבקשה, בעיקר על מנת לתהות על קנקנו של המשיב עצמו. לאור האמור אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

נקבע לקבלת תסקיר והמשך דיון ליום 29/12/24 שעה 9:00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.